

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117222263
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4117222263.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Bratislava, Mýtna 48, P.O.BOX 205, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: O. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. R., M. XX, o zaplatenie sumy 175,11 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 16. marca 2021 č.k. 7Csp/49/2017- 168, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie m e n í takto:

Súd žalobu zamietá.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II. Žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 16.06.2017 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 175,11 eura s príslušenstvom a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (O2 Slovakia, s.r.o.) so žalovanou uzatvoril zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie elektronickej komunikačnej služby. Žalovaná sa zaviazala zaplatiť za poskytnuté služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku. Pohľadávka bola postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2016 na žalobcu. Za služby vystavil predchodca žalobcu žalovanej faktúru č. 1083544920 splatnú do 23.10.2014, z ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 21,74 eura, faktúru č. 1081711779 splatná do 23.09.2014, ku ktorej dlžná suma predstavovala ku dňu postúpenia pohľadávky sumu 34,16 eura a faktúru č. 1079837714 splatnú do 22.08.2014, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia predstavovala 119,21 eura. Súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 24.07.2017 č.k. 7Csp/49/2017-33, ktorý sa však nepodarilo žalovanej doručiť do vlastných rúk, preto bol uznesením zo dňa 08.06.2018 č.k. 7Csp/49/2017-52 zrušený.

2. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 8.2.2019, č.k. 7Csp/49/2017-71 (v poradí prvým)zaviazal žalovanú na úhradu žalovanej sumy a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti predmetnému rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom odvolací súd rozhodol uznesením zo dňa 30.4.2020 č.k. 7Co/114/2019- 100, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodil, že došlo k porušeniu procesných práv žalovanej, pretože súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom bez toho, aby zohľadnil vyjadrenie žalovanej k žalobe.

3. Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 175,11 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 119,21 eura od 23.08.2014 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 34,16 eura od 24.09.2014 do zaplataenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 21,74 eura od 24.10.2014 do zaplataenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň určil, že žalobca má nárok voči žalovanej na náhradu trov konania vo výške 100%. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 44ods. 1, § 43 ods. 1 písm.a), § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z.z., § 559 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s vyjadrením žalovanej a vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodne podaná. Poukázal na to, že predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o poskytovaní verejných služieb v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z.z., na základe ktorej bol právny predchodca žalobcu povinný poskytovať žalovanej dohodnutý druh služieb a žalovaná bola povinná platiť dohodnutú cenu za poskytnuté služby. Žalovaná však svoju povinnosť nespĺnila, keď faktúry č.1083544920, č. 1081711779, č. 107837714 v celkovej výške 175,11 eura neuhradila, a preto súd ustálil predmetný nárok za neuhradené služby za dôvodný a žalobcovi priznal ním žiadanú sumu 175,11 eura. Dôvodnosť sumy vyplývala z vyššie uvedených faktúr. K tvrdeniu žalovanej, že so spoločnosťou mala posledný kontakt v roku 2014 súd uviedol, že žalovaná svojím konštatovaním nepoprela nárok žalobcu, nakoľko predmetom sporu sú pohľadávky vyplývajúce z faktúr, ktoré sú splatné dňa 22.8.2014, 23.9.2014 a 23.10.2014. Ďalej súd uviedol, že rovnako žalovaná nepreukázala, že by so spoločnosťou ukončila zmluvný vzťah. K námietke, že predmetná pohľadávka je premlčaná, súd dodal, že všeobecná premlčacia doba je 3 ročná, pričom žaloba bola podaná na súd dňa 16.6.2017, čiže pohľadávka žalobcu bola uplatnená súdnou cestou v rámci 3 - ročnej premlčacej lehoty. Predmetnú námietku tak súd vyhodnotil ako podanú nedôvodne. Na záver žalovaná namietala, že jej nebolo oznámené, že predchodca žalobcu postúpil pohľadávku na žalobcu. Súd prvej inštancie mal z priložených listín preukázané, že oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.6.2016 bolo žalovanej doručované na adresu F. 2, D. zásielkou 2. triedy, o čom svedčí aj podací hárok č. EPH007262927. Skutočnosť, že žalovaná sa v priebehu posledných piatich rokov trikrát sťahovala znamená, že zmenu akýchkoľvek osobných údajov (adresa, meno, priezvisko a pod.) má povinnosť oznámiť žalobcovi. Žalobca pri doručovaní predmetného oznámenia o postúpení pohľadávok vychádzal z údajov, ktoré žalovaná poskytla žalobcovi. S poukazom na vyššie uvedené, tak súd vyhodnotil námietky žalovanej za nedôvodné a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 175,11 eura spolu s príslušným zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 119,21 eura od 23.08.2014 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 34,16 eura od 24.09.2014 do zaplataenia, zo sumy 21,74 eura od 24. 10.2014 do zaplataenia a to v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi súd náhradu trov konania priznal v plnej výške, nakoľko vo veci mal plný úspech, keďže žalobe bolo v celom rozsahu vyhovené.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedla, že faktúry v celkovej sume 175,11 eura nemá k dispozícii a neeviduje ich ako nezaplataené. Spoločnosť O2 Slovakia s.r.o. bez jej vedomia postúpila pohľadávku spoločnosti Intrum Slovakia s.r.o.. Súd prvej inštancie síce v rozsudku uviedol, že postúpenie pohľadávky jej bolo doručené na adresu Rýnska 2, Nitra, ona sa však z tejto adresy odsťahovala 14.02.2014. Namietala tiež, že nemala možnosť vyjadriť sa k sume, ktorú žalobca od nej vymáha. Ona ako dlžník mala vedieť komu a koľko dlží a písomne musí byť dlh uznaný. Nič také voči žalobcovi neuskutočnila a preto popiera dlh v celej jeho výške. Pokiaľ ide o to, že žalobcovi neoznámila zmenu adresy, tento argument považovala za neodôvodnený, pretože nemala vedomosť o postúpení pohľadávky zo spoločnosti O2 Slovakia a teda nemala dôvod žalobcu o zmene adresy informovať. Ona ako žalovaná sa o predmetnom súdnom konaní dozvedela až 4 roky po skončení jej zmluvného vzťahu so spoločnosťou O2 Slovakia s.r.o., takže aj o postúpení pohľadávky na žalobcu sa dozvedela až na základe vlastnej iniciatívy dňa 09.10.2018. Dodala, že ako procesnej strane žalovanej jej bolo znemožnené uskutočniť procesné práva. Nemala možnosť argumentovať skutkovým stavom so skutočným veriteľom teda spoločnosťou O2 Slovakia s.r.o. Ona so spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. nemá žiadny zmluvný vzťah, pretože od tejto spoločnosti nečerpala žiadne peňažné a nepeňažné plnenie. Záverom uviedla, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a preto žiadala zrušenie rozsudku v plnom rozsahu a akceptovanie jej návrhov na dokazovanie, ktoré boli počas konania opomenuté.

6. Žalobca k odvolaniu žalovanej uviedol, že sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a je toho názoru, že žalovaná vo svojom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu. Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobcovi.

7. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že na svojich doterajších vyjadreniach trvá. Dodala, že žalobca na ňu vyvíjaný neprimeraný nátlak, lebo ju obťažuje telefonicky a stále jej zasiela okamžité výzvy na zaplatenie dlhu, hoci súdne konanie ešte nie je ukončené.

8. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, zákon číslo 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania, ktoré mu predchádzalo a odvolania žalovaného, podľa § 363 a § 365 ods. 1 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom tohto odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie podľa § 383 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 219 ods. 3 CSP, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť a žalobu zamietnuť.

9. Odvolací súd pred rozhodnutím o odvolaní žalovanej, vyzval strany sporu v zmysle § 382 Civilného sporového poriadku, aby sa vyjadrili k možnému použitiu ustanovenia § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách s tým, aby súdu žalobca zaslal listinné dôkazy preukazujúce aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu, t.j. doručenie písomnej výzvy na plnenie dlhu žalovanej zo strany právneho predchodcu žalobcu. Právny zástupca žalobcu ani žalovaná sa k uvedenej výzve odvolacieho súdu nevyjadrili.

10. Podľa § 43 ods. 13 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, ak je napriek písomnej výzve podniku účastník nepretržite dlhšie ako 90 dní v omeškaní so splnením svojho peňažného záväzku voči podniku, môže podnik postúpiť svoju peňažnú pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku písomnou zmluvou inej osobe aj bez súhlasu účastníka. Toto právo podnik nemôže uplatniť, ak účastník ešte pred postúpením pohľadávky uhradil podniku omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva. Pri postúpení pohľadávky je podnik povinný odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka.

11. Žalovaná v odvolaní namietala predovšetkým skutočnosť, že spoločnosť O2 Slovakia s.r.o. bez jej vedomia postúpila pohľadávku na žalobcu - spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. a zároveň namietala, že nemala možnosť vyjadriť sa k sume, ktorú žalobca od nej vymáha. Žalobkyňa v podstate namietala aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu prvej inštancie dňa 08.03.2021 dôvodil, že Ich aktívnu legitimitáciu v tomto spore preukazujú oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2019, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslo zásielky rady RF111185966SK, čo preukazujú aj podacím hárkom. Táto zásielka bola žalovanej zaslaná doporučené. Za účelom preukázania aktívnej legitimitácie žalobcu v zmysle zákona číslo 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, predložili súdu aj výzvy ich právneho predchodcu zo dňa 10.08.2014, 10.09.2014 a 10.10.2014 (faktúry). Predloženými výzvami doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o poskytovaní verejných služieb, preukázal žalobca splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie nie zmysle § 43 ods. 13 zákona číslo 351/2011 Z.z. Týmito výzvami považoval za preukázané, že jeho právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky, avšak žalovaná napriek písomným výzvam jeho právneho predchodcu svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní.

12. Odvolací súd uvádza, že z dokazovania pred súdom prvej inštancie nesporne vyplynulo, že spoločnosť O2 Slovakia, s.r.o. uzatvorila Zmluvu o postúpení s postupcom Intrum Justitia Slovakia s.r.o. dňa 10.06.2016, ktorej predmetom bola aj pohľadávka voči žalovanej. Žalobca v konaní tiež preukázal, že Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 29.06.2016 zaslal doporučenou zásielkou na adresu žalovanej Rýnska 167/2, Nitra. Odvolací súd uvádza, že v prípade pohľadávok vyplývajúcich zo záväzkového vzťahu medzi podnikom a účastníkom podľa zákona č. 351/2011 o elektronických komunikáciách, je potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho Zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 43 ods. 13 predmetného zákona, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie postupu uvedeného v tomto ustanovení, t.j. že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky a

súčasne aj podnik, písomne vyzval žalovanú ako účastníka na úhradu dlhu a táto bola napriek výzve v omeškaní so splatením dlhu nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Splnenie tohto postupu je predpokladom postúpenia splatnej pohľadávky podniku voči účastníkovi na tretí subjekt bez súhlasu dlžníka.

13. Preukázanie platného postúpenia pohľadávky je predpokladom na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie. Súd prvej inštancie sa aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu nezaoberal, preto odvolací súd vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k inému právnemu posúdeniu a prípadnému preukázaniu aktívnej vecnej legitímácie, napriek tomu, že žalobca sa v konaní pred súdom prvej inštancie vyjadroval aj k splneniu podmienok v zmysle ust. § 43 ods. 13 ZoEK, a teda aj doručenie písomnej výzvy žalovanej, za ktorú považoval faktúry: faktúru č. 1083544920 splatnú do 23.10.2014, faktúru č. 1081711779 splatná do 23.09.2014 a faktúru č. 1079837714 splatnú do 22.08.2014. Odvolací súd uvádza, že jednotlivé faktúry nemožno považovať za písomnú výzvu žalovanej, pretože podľa ust. § 43 ods. 13 má ísť o výzvu a nie o oznámenie dlžníkovi, akú sumu za poskytnuté služby má veriteľovi zaplatiť. Faktúra podniku adresovaná účastníkovi, ktorá obsahuje vyúčtovanie sumy za poskytnuté služby, nie je výzvou na zaplatenie dlžnej sumy, s ktorou je dlžník v omeškaní. Žalobca v konaní nepredložil žiadnu inú listinu (okrem spomenutých faktúr), ktorou by vyzýval jeho právny predchodca žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy. Takýto účel by spĺňala napr. upomienka, či pokus o zmier, prípadne odstúpenie od zmluvy, ktorými by veriteľ vyzýval žalovanú na úhradu dlžnej sumy, a ktorá by bola riadne doručená žalovanej.

14. V zmysle uvedeného dospel odvolací k záveru, že v danom prípade nebola splnená ani jedna z podmienok, za ktorých môže podnik postúpiť svoju splatnú pohľadávku inej osobe, a to písomná výzva, ktorá by sa dostala do dispozičnej sféry dlžníka, viac ako 90 dní trvajúce nepretržité omeškanie so splnením peňažného záväzku napriek tejto výzve, ako ani súhlas účastníka s postúpením pohľadávky. Postúpenie predmetnej pohľadávky je potom potrebné považovať za neplatný právny úkon (§ 39 OZ), z čoho vyplýva, že žalobca nie je aktívne vecne legitímovaný.

15. S poukazom na uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil, keď riadne neskúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, preto považoval odvolanie žalovanej za opodstatnené. Rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd zmenil s poukazom na § 388 CSP tak, že žalobu zamietol. Zároveň zmenil výrok o trovách konania tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to s poukazom na § 255 ods. 1 CSP.

16. O náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovení § 396 a § 255 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bola úspešná žalovaná. Žalovanej však odvolací súd nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy nevznikli.

17. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie .

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).